

תלמודו בידו

דף נא עמוד א

א] מי היו מנגנים בכלי שיר בשעת השירה על הקרבן ?

ב] במה נחלקו התנאים הנ"ל ?

ג] אדם המנגן על הדוכן בכלי שיר עם הלויים, האם ניתן להסיק מכך שהוא לוי מיוחס ?

ד] לר' ירמיה, באיזה חליל נחלקו התנאים אם דוחה שבת ויום טוב ?

א] ר' מאיר: עבדי הכהנים.

ר' יוסי: ישראלים ממשפחות מיוחסות של בית הפגרים ובית ציפריא.

ר' חנינא: לויים. אבל ישראלים פסולים לכך.

ב] 1. לר' מאיר עיקר שירה בפה. והנגינה בכלי שיר אינה עבודה, וכשרה בעבדים. לר' חנינא עיקר שירה בכלי, והיא מעבודת הלויים.

2. לכולי עלמא עיקר שירה בפה, ולנגינה בכלי שיר אף ישראלים ועבדים כשרים. אלא שנחלקו מי הם שניגנו בפועל בזמן הבית.

ג] ר' חנינא: מעלים מדוכן ליוחסין להשיאו אשה מיוחסת, ולתת לו מעשר ראשון. ולכן הקפידו שלא להעלות לדוכן אלא לויים, שלא יטעו בזר שהוא לוי.

ר' יוסי: מעלים מדוכן ליוחסין להשיאו אשה, אך לא לקבוע שהוא לוי למעשר.

ולכן הקפידו שלא יעלו עבדים. אך על ישראל לא הקפידו.

ר' מאיר: אין מעלים מדוכן לא ליוחסין ולא למעשר. ולכן התירו לעבד לעלות לדוכן.

ד] בחליל של שמחת בית השואבה, שאינה בכלל עבודת המקדש, אלא בא לשמחה יתירה.

לר' יוסי דוחה שבת, כיון שנגינה בכלי היא איסור שבות בלבד.

לחכמים, גזרו [וכן מוכח במשנה וברייתא, שנחלקו בחליל של שמחה].

אבל בשיר של קרבן לדברי הכל עבודה היא, וחליל זה דוחה שבת ויום טוב.